

λικού ἢ ἄλλου φυτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐμβάπτων ὁ ἱερεὺς εἰς ὕδωρ ἀγιασμοῦ ραίνει, ραντιστήριον σύνθηθ. : *Μᾶς φωτίσε ὁ παππᾶς μὲ τὴν ἀγιαστούρα του Ἀθῆν.*

*ἀγιαστός ἐπίθ. ἀγιασιε Τσακων.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγιάζω.

Ὁ ἡγιασμένος, ὁ ἅγιος, ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ φρ. *νὰ ἔγι ἀγιασιε τὸ ὄνομάν τυ* («ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου»).

ἀγιαστος ἐπίθ. Πάρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀγιαστός < ἀγιάζω τοῦ ἀρχτικοῦ α προσλαβόντος σημ. στερήσεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου. Ἰδ. ἀ- στερητ. 2 α.

Ὁ ἀδιάφορος πρὸς τὰ θεῖα, ἀσεβής (ἐσήμαινε τὸ πρῶτον κυριολ. τὸν μὴ ἀγιαζόμενον) : *Ἀγιαστος ἀνθρωπος, δὲν πατάει ᾿ς τὴν ἐκκλησιά, κερεῖ ποτέ του δὲν ἀνάβει.*

ἀγιά-Σωτήρα ἢ, αἰ-Σουτήρας ὁ, Θράκ. (Σουφλ.) ἀγιά-Σωτήρα ἢ, σύνθηθ. ἀγιά-Σουτήρα βόρ. ιδιῶμ. αἰ-Σουτήρα Ἡπ. (Ζαγόρ.) ἀε-Σωτήρα Πόντ. (Κρώμν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. ἀγία καὶ τοῦ ὄν. Σωτήρα. Οἱ τύπ. αἰ- ἀε- κατ' ἐπίδρασιν τοῦ ἀρσ. γέν.

Ἡ ἐορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ τελουμένη τὴν 6^{ην} Αὐγούστου (ἢ τοῦ γέν. μεταβολὴ κατὰ τὸ συνών. *Μεταμόρφωσι*, ὅθεν ἐπισκοτισθείσης τῆς σημ. τοῦ Σωτήρος ὑπολαμβάνεται ὡς ἀγία τις Σωτήρα, δι' ὃ πβ. καὶ ἄγι- Ἡλίας) ἐνθ' ἄν. : Ἄσμ.

Παναγία καὶ ἀγιά-Σωτήρα, | φέρε' *τηνε καὶ ἄς εἶναι χήρα* Πελοπν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. πολλαχ.

ἀγιάτικος ἐπίθ. Πελοπν. (Λακων. Μάν. Μεσσ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγιος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άτικος.

1) Ὁ εἰς ἅγιον ἀφιερωμένος Πελοπν. (Λακων. Μάν. Μεσσ. κ. ἄ.) : *Σφαχτὰ ἀγιάτικα* (ζῶα ἀφιερωμένα εἰς ἅγιον, τὰ ὁποῖα σφάζονται κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ πρὸς ἐστίασιν τῶν προσερχομένων εἰς αὐτήν) Μεσσ. *Τὸ ἀγιάτικο πρᾶμα, ἐφτὰ φορὲς νὰ πλερωθῇ, πάλι ἀγιάτικο ἔναι* Λακων. *Θενὰν τὰ γράμω ἀγιάτικα* (ἐνν. τὰ κτήματα) Μάν. || Φρ. *Νὰ τὸ τάξῃ ἀγιάτικο!* (νὰ ἀσθενήσῃ, ὥστε νὰ ἀναγκασθῇ νὰ τὸ ἀφιερῶσῃ! Ἀρὰ) Λακων. *Ἀγιάτικο νὰ μείνῃ!* (ἐνν. τὸ κτήμα, ἢτοι ἔρημον, ἀδέσποτον) Μάν. Ὑπὸ τοὺς τύπ. *Ἀγιάτικο* καὶ *Ἀγιάτικη Καρυδέα* τοπων. Πελοπν. (Μάν.) 2) Τὸ οὐδ. οὐς., κατηραμένον πρᾶγμα (ὡς τὸ κτήμα τὸ μένον ἄνευ νομίμου ἐκ κληρονομίας κυρίου) Πελοπν. (Λακων. Μάν.) : *Κάτς, ἀγιάτικο!* (πρὸς γαλῆν) Μάν. *Ὁξω ἀγιάτικα!* (πρὸς ζῶα) Λακων.

ἀγιατος ἐπίθ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *γιατός < γαίνω.

Ἀνιάτος : *Τὸ γρέμισμα τῆς περασμένης ἐβδομάδας εἰν' ἀκόμ' ἄγιο* (ἢτοι τὸ ἐκ τῆς πτώσεως τραῦμα). Συνών. ἄγιανος, ἀγιάτρευτος 1.

ἀγιά-τούφα ἢ, Ἡπ. (Ζαγόρ.) ἀγιότουφα Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. ἀγία καὶ τοῦ οὐς. τούφα.

Ἐν τῇ συνθηματικῇ γλώσσῃ ἢ ἐκκλησία.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ἀγία-τράπεζα ἢ, κοιν. ἄγια-τράπεζα πολλαχ. ἀγιά-τράπεζα Παξ. ἀε-τράπεζα Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.) ἄαν-τράπεζα Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. ἀγία καὶ τοῦ οὐς. τράπεζα. Εἰς τὸ ἄαν-τράπεζα τὸ ν ἐκ τῆς αἰτιατ. ἀγίαν-τράπεζαν.

Ἡ ἀγία τράπεζα τοῦ ἱεροῦ βήματος, ἐπὶ τῆς ὁποίας τελεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀναίμακτον θυσίαν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας ἐνθ' ἄν. : Γνωμ. *Καθαρὴ καρδιὰ καὶ πάντα ᾿πάνω ᾿ς τὴν ἄγια-τράπεζα* (ὁ ἔχων καρδίαν καθαρὰν, ἢτοι ἀγαθὴν, δὲν ἀμαρτάνει καὶ ἂν πατήσῃ ἐπὶ τῆς ἀγίας τραπέζης, ἢ ὁποία εἶναι ἱερωτάτη) Σῦρ. (Ἐρμούπ.) Συνών. ἀγιοτράπεζο.

ἀγιάτρευτος ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.) ἀγιάτρευτους βόρ. ιδιῶμ. ἀδᾶτρευτος Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *γιατρευτός < γιάτρεύω, παρ' ὃ καὶ δᾶτρεύω.

1) Ὁ μὴ θεραπευθεὶς ἢ ὁ μὴ δυνάμενος νὰ θεραπευθῇ, ἀνιάτος κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) : *Ἀγιάτρευτη ἀρρώστια-πληγὴ. Πῆγε γὰ νὰ γιατρευτῇ καὶ γύρισε ἀγιάτρευτος κοιν. Τὸν ἄφ' καν ἀγιάτρευτον τὸν ἀνθρουπου* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *Τὸ δέρι μ' ἐπέμ' νεν ἀγιάτρευτον* (τὸ χέρι μου ἔμεινε ἄν.) Τραπ. || Φρ. *Ἐχω ἀγιάτρευτη πληγὴ* (ἐπὶ ἔρωτος ἢ μνησικακίας) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Συνών. ἄγιανος, ἄγιατος.

2) Οὐς. τὸ ἀνιάτον νόσημα, συνήθως ἐπὶ κακοήθους δερματικοῦ ὄγκου Στερελλ. (Αἰτωλ.) : *Ἐ, π' ἔ' ἀγιάτρευτον νὰ βγάλ'ς!* (ἀρά).

ἀγιατρεψιά ἢ, Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγιάτρευτος κατὰ παρασχητισμὸν πρὸς τὸ γιάτρεψα ἄόρ. τοῦ ρ. γιάτρεύω. Πβ. ἀ-στερητ. 1 β.

Τὸ νὰ μὴ θεραπεύεται τις : *Ἐχει ἀγιατρεψιά* (πάσχει ἀνιάτως).

ἀγία-Τριάδα ἢ, ἀγία-Τριάς Πόντ. ἀγία-Τριάδα σύνθηθ. ἀγιά-Τριάδα σύνθηθ. ἄγια-Ντριάδα Παξ. αἰ-Τριάδα Θράκ. (Σουφλ.) Στερελλ. (Εὐρυταν.) κ. ἄ. ἄν-Τριάδα Στερελλ. (Εὐρυταν.)

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. ἀγία καὶ τοῦ οὐς. Τριάδα. Ἐν τῷ τύπ. ἄγια-Ντριάδα τὸ ν ἐκ τῆς αἰτιατ. ἄγιαν Τριάδα.

1) Ἡ ἐορτὴ τῆς ἀγίας Τριάδος, ἣτις, κινητὴ οὐσα, τελεῖται τὴν Δευτέραν μετὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, ἢτοι πεντήκοντα μίαν ἡμέρας μετὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα, κινεῖται δὲ μετὰ τῶν τελευταίων δεκαημέρων τοῦ Μαΐου καὶ Ἰουνίου σύνθηθ. : Φρ. *Ἡ ἀγία-Τριάς* (ἐπὶ τοῦ δις ἡττηθέντος ἐν πάλῃ ἢ ἄλλῃ παιδιᾷ καὶ ἤδη τρίτην φορὰν ἀποπειρωμένου) Πόντ. || Γνωμ. *Ἡ ἀγία-Τριάδα βαστάει τὸ χαλάζι ᾿ς τὴν ποδῆά της* (ὅτι συνήθως πίπτει χάλαζα ἐντὸς τῶν δύο εἰρημένων χρονικῶν ὁρίων τῆς ἐορτῆς τῆς ἀγίας Τριάδος) Πελοπν. (Γορτυν.) Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. σύνθηθ.

2) Ἡ Τρίτη τῆς Διακαινισίμου Ἑβδομάδος (ἐκ παρασχητισμοῦ τῶν τριῶν ἡμερῶν τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, Δευτέρας καὶ Τρίτης κατ' ἐπίδρασιν καὶ αὐτοῦ τοῦ ὄν. Τρίτη πρὸς τὰ τρία πρόσωπα τῆς ἀγίας Τριάδος) Θράκ. (Σουφλ.)

ἀγιατρίλα ἢ, Κυκλ. Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγιατρος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίλα.

1) Τὸ νὰ μὴ δύναται τις νὰ θεραπευθῇ, ἔλλειψις ἱατρείας Κυκλ.: *Ἐχει πάθει ἀπὸ ἀγιατροῦ.* 2) Ἐλλειψις ἱατροῦ Πελοπν. (Μάν.): *Πέθανε ἀπὸ ἀγιατροῦ.*

ἄγιατρος ἐπίθ. Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. γι α τ ρ ό ς.

Ὁ μὴ ἔχων ἱατρόν, ὁ μὴ τυγχάνων τῆς θεραπείας ἱατροῦ: *Ἀγιατρος πῆγε (ἀπέθανε). Πολλοὶ ἀγιατροὶ πάντες τὸν ἄδη.*

ἀγιά-Φωτεινή ἡ, σύνηθ. ἀγιά-Φωτοῦ Κύπρ.

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. ἀγία καὶ τοῦ ὄν. Φωτεινῆ.

Ἡ ἀγία Φωτεινὴ ἐορταζομένη τὴν 20ὴν Αὐγούστου: Φρ. *Ἀγιά-Φωτοῦ μου τῶαι φώτιστον!* (ἐκ παρετυμ. τοῦ ὄν. ἐνομίσθη ἡ ἀγία ὡς φωτίζουσα τὸν νοῦν καὶ ὁδηγοῦσα εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν) Κύπρ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Βιθυν.

ἀγιά-φωτιά ἡ, Κεφαλλ. ἀγιά-φουτιά Λέσβ.

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. ἀγία καὶ τοῦ οὐσ. φω τ ι ά.

Ἡ ἐορτὴ τοῦ ἁγίου Πνεύματος (ὅπερ κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἐκκλησίας κατήλθεν ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς «ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν». Πβ. Πράξ. Ἀποστ. 2,3 «ᾧφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρὸς καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἑνα ἕκαστον αὐτῶν». Εἶναι λοιπὸν ἡ λ. μετάφρασις τοῦ ὄν. πῦρ προσλαβοῦσα καὶ τὸ ἀγιά κατ' ἀναλογ. τῶν πολλῶν θηλ. ὄν. ἁγίων). Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κρήτ. Χίος.

ἄγι-Βασίλεις ὁ, ἐνιαχ. ἄι-Βασίλεις σύνηθ. ἄγιο-Βασίλεις Ἡπ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ. ἄ. ἄις-Βασίλεις Κάρπ. κ. ἄ. ἄι-Βασίλ'ς Ἡπ. (Ζαγόρ. κ. ἄ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σουφλ. κ. ἄ.) ἄι-Βασίλ'ς Μακεδ. (Βελβ. κ. ἄ.) ἄε-Βασίλ'ς Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.).

Ἐκ παραθέσεως τοῦ ἐπιθ. ἄγιος καὶ τοῦ ὄν. Β α σ ί λ ε ι ς.

1) Ὁ ἄγιος Βασίλειος ἀρχιεπίσκοπος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, τοῦ ὁποίου ἡ ἐορτὴ τελεῖται τὴν 1ην Ἰανουαρίου, πρώτην ἡμέραν τοῦ ἔτους κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): *Ἀνήμερα τ' αἰ-Βασίλειου. Σημερώνει τ' αἰ-Βασίλειου σύνηθ. || Φρ. ἄγιο-Βασίλεις ἔρχεται, Γενάρης σημερώνει Ἡπ. Τ' αἰ-Βασίλειου ἡ μῆνας (ὁ Ἰανουάριος) Λυκ. (Λιβύσσ.) Τὸ κακὸ τ' αἰ-Βασίλειου (τὸ χαρτοπαίγνιον συνηθιζόμενον κατ' ἐξοχὴν τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς τῆς πρώτης τοῦ ἔτους) Κεφαλλ. Δὲν εἶναι πάντα τ' αἰ-Βασίλειου (δὲν εἶναι ὅλαι αἱ ἡμέραι ἐορτῶν καὶ ἀπολαύσεων ἡμέραι καθὼς ἡ πρώτη τοῦ ἔτους. Πβ. ἄγι-Γεώργις 1, ἄγι-Γεάννης 1) Λέσβ. || Ἄσμ.*

Φορεῖ τα τῆς Πεντηκοστῆς ποῦ ναι μεγάλη μέρα, φορεῖ τα τ' αἰ-Βασίλειου ποῦ δκιούν την πουλουστρέναν

(δίδουν τὸ πρωτοχρονιάτικον δῶρον) Κύπρ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. κοιν. 2) Τὰ κάλανδα, ἥτοι τὸ πασίγνωστον ἄσμα «ἄγιο-Βασίλεις ἔρχεται | ἀπὸ τὴν Καισαρεία, | βαστᾷ εἰκόνα καὶ χαρτὶ | χαρτὶ καὶ καλαμάρι κτλ.», τὸ ὅποϊον παῖδες περιερχόμενοι τὰς οἰκίας τὴν παραμονὴν τῆς ἐορτῆς ψάλλουν πρὸ τῆς εἰσόδου ἐκάστης οἰκίας καὶ λαμβάνουν δῶρα παρὰ τοῦ οἰκοδεσπότου πολλαχ.: *Πάμε νὰ ποῦμε τὸν αἰ-Βασίλει. Μᾶς τὸν εἶπαν τὸν αἰ-Βασίλει.* 3) Ἡ πίττα ἡ κατασκευαζομένη κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἐντὸς τῆς ὁποίας τίθεται νόμισμα Κύπρ. Συνών. ἄγι-Βασίλ'ς 1, ἄγι-Βασίλόπιττα, βασιλόπιττα.

ἀγιβασιλιάτικα ἐπίρρ. Ἀθῆν. κ. ἄ. ἄιβασιλιάτικα πολλαχ. ἀγιοβασιλιάτικο Κύθν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγιβασιλιάτικος.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐνθ' ἄν.: *Ἡρῶν ἀγιβασιλιάτικα Ἀθῆν. Ἡρῶες ἀγιοβασιλιάτικο νὰ μᾶς κάμης ξελέματα (ἀντεγκλήσεις) Κύθν. Συνών. πρωτοχρονιάτικα.*

ἀγιβασιλιάτικος ἐπίθ. ἐνιαχ. ἄιβασιλιάτικος σύνηθ. ἄιβασιλιάτικος Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. ἀγιοβασιλιάτικος Ἀνδρ. Ζάκ. Κρήτ. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Πελοπν. (Λακων.) Χηλ. κ. ἄ. ἀγιοβασιλιάτικος Χίος ἀγιοβασιλιάτικος βόρ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγι-Βασίλεις καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάτικος.

1) Ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον σύνηθ.: *Ἀγιβασιλιάτικη μέρα* (ἡ ἡμέρα τῆς πρώτης τοῦ ἔτους, ὅτε ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Βασιλείου) ἐνιαχ. β) Ὁ κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου γινόμενος σύνηθ.: *Ἀιβασιλιάτικη πίττα* (ἡ ἰδιαίτερα πίττα, ἡ ὁποία κατασκευάζεται κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου καὶ ἐντὸς τῆς ὁποίας τίθεται νόμισμα). Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄγι-Βασίλεις 3.

2) Οὐδ. πληθ. οὐσ., τὰ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου διδόμενα δῶρα κοιν.

ἀγιβασιλίτσα ἡ, ἀμάρτ. ἀγιοβασιλίτσα Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγι-Βασίλεις καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

1) Ἡ πίττα ἡ κατασκευαζομένη κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄγι-Βασίλεις 3.

2) Τὸ φυτὸν σκίλλα ἡ παράλιος (scilla maritima) ἀναρτῶμενον τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου ὡς ἀποτρόπαιον εἰς τοὺς ἐξώστας τῶν οἰκιῶν, παράθυρα καὶ θύρας (ἡ πρόληψις καὶ μεσν. Πβ. Γεωπον. 15,31 (ἐκδ. Beckh) «πάντα φθόνον καὶ ἐπιβουλήν ἐλαύνει... ἡ σκίλλα ξηραίνομένη καὶ ἐν τῷ προθύρῳ τῆς οἰκίας κειμένη») Συνών. βασιλίτσα, σκιλλοκρομύδα.

ἀγιβασιλόπιττα ἡ, ἐνιαχ. ἄιβασιλόπιττα πολλαχ. ἀγιοβασιλόπιττα Ἀθῆν. Θράκ. κ. ἄ. — Λεξ. Περίδ.

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγι-Βασίλεις καὶ τοῦ οὐσ. πίττα.

Πίττα κατασκευαζομένη κατὰ τὴν ἐορτὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐξ ἀζύμου ζύμης συμπεφυρμένης μετὰ βουτύρου καὶ ζαχαρέως, ἐντὸς τῆς ὁποίας τίθεται νόμισμα συνήθως ἀργυροῦν, κοπτομένη δὲ τὸ μεσονύκτιον τῆς παραμονῆς ἢ τὴν μεσημβρίαν τῆς ἐορτῆς ἐν τῇ οἰκογενειακῇ τραπέζῃ διανέμεται εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας. Θεωρεῖται σημεῖον εὐτυχίας εἰς ὃν περιέλθῃ τὸ νόμισμα. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄγι-Βασίλεις 3.

ἀγιγεωργᾶτο τό, ἀμάρτ. ἀγιγεωργᾶτο Σῦρ. (Ἐρμούπ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγι-Γεώργις. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. καὶ ἀγικωνσταντῖνο.

Μικρὰ ἀργυρᾶ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

ἀγιγεωργιάτης ὁ, ἀμάρτ. ἀγιγεωργιάτης Πελοπν. ἀγιγεωργιάτ'ς Μακεδ. (Δαρνακ.)

Ἐκ τοῦ ὄν. ἄγι-Γεώργις. Ὁ τύπ. ἀγιγεωργιάτης προήλθεν ἢ διὰ τῆς κατ' ἀνομ. ἀποβολῆς τῆς συλλαβῆς

